

Pension. Det tredie Forslag kan jeg ikke se, at der er nogenstomhelst Grund til at gaa ind paa, hvortimod jeg kan slutte mig til det under Nr. 11 paa Dagsordenen opførte Forslag, der angaar en Pension paa 660 Kr. til en Enke. Med den Bemærkning altsaa, at jeg stemmer imod de tre første Forslag, men for det sidste, skal jeg slutte.

Formanden (Verg): Det er jo foranlediget ved de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordførers Side, at det ærede Medlem omtalte alle fire Forslag paa en Gang. Jeg skal imidlertid ikke modsætte mig korte Bemærkninger om de tre Sager under Nr. 9, 10 og 11 paa Dagsordenen, skjøndt Forhandlingen jo kun dreier sig om den under Nr. 8 opførte Sag.

Ordføreren (M. S. Larsen): Jeg skal kun bemærke til hvad vi nys hørte af det ærede Medlem fra Herning (M. Nielsen) at Udvalget mener, at der netop er særlige Grunde til at vedtage de foreliggende Forslag. De kunne og bør ikke ses som almindelige Pensionsforslag. Forkaster man den Betragtning, hvorpaa Forslaget hviler, ja saa kan man vel gjøre det, men man kommer derved i Strid med, hvad man altid i Folkethinget har anset for at være stemmende med de Hensyn, der bør tages til Samsfundets fortjente Medlemmer og deres Efterladte.

Nielsen-Grøn: Jeg vil blot tillade mig at motivere min Afstemning. Jeg skal være med til at anerkende den store Betydning, som Worsaae har haft for os, og jeg vilde ogsaa gjerne under almindelige Forhold have været med til at stemme for den for hans Enke foreslaaede Pension, men jeg synes, at naar vi leve under saadanne Forhold, som vi leve under for Tiden, hvor det viser sig, at man ikke vil gjøre den mindste Smule for at lindre Arbeidernes Nød, saa synes jeg ikke, at vi kunne være bekjendte at gaa hen og bevilge Penge til Enker, der i Forveien have henved 2,500 Kr. om Aaret at leve af, og derved sige, at de skulle have Mere, medens vi lade Arbejderne blive ved at lide Nød Dag ud og Dag ind. Derfor vil jeg ikke stemme derfor. Under andre og normale Forhold vilde jeg have gjort det, og ville de Herrer gaa med til at lindre Arbeidernes Nød, skal jeg ogsaa nu med Fornøielse gaa med til at stemme for disse Forslag. Indtil da vil jeg ikke gjøre det.

P. Holm: Jeg havde ikke tænkt at ville udtale mig om mit Standpunkt til de foreliggende Lovforslag, som vi ogsaa havde for i Fjor og næsten under samme Omstændigheder som i Aar, da der omtrent paa samme Tid var den samme Arbejdsløshed, før vi havde faaet at se, hvorledes de Herrer, der jo have saa megen Interesse for Arbejderne, vilde stille sig til Arbejdsløshedsloven. Jeg vil imidlertid sige, at Ingen skal være mere villig end jeg til enhver Tid at stemme for Bevillinger til de Mænd eller deres Efterladte, der, som Ordføreren sagde, have gjort sig særlig fortjente af Samsfundet. Men jeg maa dog tillade mig at sige, at hvis der er Noget, der i særlig Grad gjør sig fortjent af Samsfundet, da er det Arbejderstanden, og jeg har ikke set, at man fra Landstingets og det nulevende Høires Side har vist den ringeste Tilbøielighed til, trods den store Nød, der hersker i Arbejderstanden, at komme dem imøde med blot den mindste Smule Hjælp. Til dem har man ikke Noget tilovers, men til Pensioner har man altid nok til dem, som ere bedre stillede i Samsfundet. Jeg vil til enhverstomhelst anden Tid være med til at støtte dem, som bringe Samsfundet paa Fode, og som hjælpe Samsfundet frem ved deres Kundskaber og fremragende Evner. Ingen kan være disse Mænd mere taknemlig end jeg, og Ingen kan i højere Grad end jeg være stemt for, at deres Efterladte blive forsørgede paa en passende Maade, men jeg ønsker den samme Forsørgelse udtrakt til alle Samsfundets nyttige Medlemmer. Og det er det, jeg ikke kan forstaa, at man ikke kan indse, at Arbejderne i lige saa høj Grad, om end paa en anden Maade, ere Samsfundets gode Borgere og nyttige Medlemmer af Samsfundet, og at man derfor ikke over for dem burde stille sig saa haardhjertet, som man har gjort til Dato. Jeg bliver nu, da dette Forslag paa Grund af Formandens Bestemmelse kommer til at foreligge for det andet, jeg har omtalt, nødsaget til at afholde mig fra at stemme, fordi jeg ikke har haft Leilighed til at se de Herrer's Velvillie lige overfor andre fortjente Medlemmer af Samsfundet.

Ordføreren (M. S. Larsen): Jeg skal dog blot bemærke til det ærede Medlem, som nu talte, at de Mænd, om hvis Efterladte her er Tale, hørte ogsaa til Arbejderne. De arbejdede for Samsfundet. Jeg tror forøvrigt ikke, man kan benægte, at der kan være Forskjel paa Arbejderne for Samsfundet. Jeg hylder i den Henseende den Sætning, som jeg ogsaa tror er en god demokratisk